

Klasseparti, men et Samfundsparti, et Folkeparti. Men det, at store Dele af Landets Befolkning mere og mere vende sig bort fra Venstre, bidrager ikke til at støtte Rigtigheden af en saadan Paastand.

Vende vi os til et andet politisk Parti, Højre, se vi, at det har været vældig kry af de sidste Valg, og det har paa en vis Maade Ret dertil; Tallet paa Højremænd her i Tinget er jo vokset en Del siden sidst. I Virkeligheden er dog det sidste Valg, saaledes som mange andre Folketingsvalg i de senere Aar, en Tilbagegang for Højre. Det havde ved forrige Folketingsvalg 56,000 Stemmer og nu kun 50,000, det er altsaa gaaet 6,000 Stemmer tilbage. Valget viser, at Højre er et døende Parti, selv om det tilsyneladende er blusset op og har faaet ny Livskraft ved at se sit Medlemsantal forøget en Smule.

Valgene lære tillige en anden Ting, nemlig at Bybefolkningen er i høj Grad ugunstig stillet ved den nuværende Valgkredslov. Valgkredsloven har aldrig været god, heller ikke, da den blev til. Den kan sige til sig selv ligesom Kong David, at den er født i Synd og undfangen i Misgerning. Den blev straks betegnet som et Snyderi, og det var den ogsaa i højeste Grad, men alt som Tiden er gaaet, er den bleven værre og værre. Ved Folketællingen i 1901 viste det sig, at Bybefolkningen udgør 39 pCt. af hele Landets Befolkning, men den besætter kun 22 pCt. af Mandaterne her i Tinget. De, der ernære sig ved Landbrug, udgøre ikke mere end 40 pCt., men besætte alligevel 78 pCt., tror jeg, af Kredsene. Vil man af det afgivne Stemmetal udfinde, hvor meget der forholdsvis tilkommer hvert Parti, faar man ud, at Venstre, der nu med sine 122,000 Stemmer besætter 74 Pladser, i Virkeligheden kun har Ret til at besætte 57. Socialdemokratiet raader over 55,000 Stemmer, det besætter i Øjeblikket kun 16 Pladser, men der tilkommer det 25. Højre har 50,000 Stemmer, det besætter 12 Pladser, men burde efter sit Tal have 23. Endelig havde de moderate 19,000 Stemmer, og der tilkommer dem altsaa 8 Pladser, men de have, saa vidt jeg ved, hvis da ikke nogen er falden fra og har meldt sig ind andre Steder, 12 Pladser. Den nuværende Valgkredslov er altsaa i højeste Grad en Begunstigelse for Landbostanden, der i Virkeligheden har et langt større Antal Repræsentanter, end der tilkommer den. De enkelte Valgkredse ere ogsaa af højst ulige Størrelse. Jeg skal saaledes nævne,

at de to frederiksborgske Kredse have hver over 7,000 Vælgere og mellem 50,000 og 60,000 Mennesker, medens en ren Landkreds, f. Eks. Lejre, har ikke mere end 11,000 Indbyggere. Det vil altsaa sige, at de frederiksborgske Kredse have hver for sig 4 à 5 Gange saa mange Indbyggere, eller med andre Ord, at en Bonde i Lejrekredsen i Virkeligheden har en Valgret, der er 4—5 Gange saa stor som den Vælgers, der bor i en af de frederiksborgske Kredse (Munterhed). De Herrer ude fra Landet le og se saa fornøjede ud, og det kunne de ogsaa have god Grund til, naar de sidde inde med et saadant Gode. Men er der dog ikke Grund til at forandre det, er der virkelig Grund til at le saa fornøjet over, at man sidder inde med et Gode, som i Virkeligheden, naar man ser rigtig paa det, er en stor Uretfærdighed mod andre af Landets Beboere? Jeg synes, der er al Grund til at rette paa dette Forhold, saa at man i dette Forhold retter sig efter den Bestemmelse, som Grundloven indeholder, nemlig en Folketingskreds for hver 16,000 Indbyggere. Hvis man foretog en saadan ny Omlægning af Folketingskredsene i Overensstemmelse med Grundloven, vilde denne Sal faa en ganske anden Partisammensætning, end den har i dette Øjeblik.

Naar man skulde røre ved dette Spørgsmaal, kunde der være Grund til tillige at tage en anden Ting, som staar i Forbindelse hermed, under Overvejelse, og det er, om man ikke med det samme skulde gaa til at indføre Bestemmelse om Omvalg. Der sidder særdeles mange Medlemmer i denne Sal, som i Virkeligheden ikke repræsenterer de Kredse, de faa Skyld for at repræsenterer, som slet ikke have Flertallet af Vælgerne paa deres Side, idet der har været flere Valgkandidater i Kredsen, saa at de i Virkeligheden kun ere valgte med et Mindretal. Det er dog, synes jeg, værd at tage under Overvejelse, om det er forsvarligt, at en Mand kan sidde som Folketingsmand, naar han ikke har Flertallet af sine Vælgers Tillid. Jeg skal derfor tillade mig at stille det Spørgsmaal til den højtærede Regering, om den ikke agter i en nær Fremtid at fremsætte Forslag til en Revision af Valgkredsloven, saa at den bliver i Overensstemmelse med Grundloven, og saaledes, at muligvis Spørgsmaalet om Indførelse af Omvalg sættes i Forbindelse dermed. Jeg tror, at Tiden i Øjeblikket vil være kommen til at foretage en saadan Ændring, idet vi nu have en Folketælling af 1901,